धृतिमत् प्राकरचैव कापिलं चापि सप्तमं। वपुषातः सुताः सप्त शाल्मलेशस्य चाभवन् ॥ २६ ॥ ख़ेतस इरितस्वव जीमृतो रोहितस्तया। वैद्युतो मानसञ्चव केतुमान् सप्तमस्तया ॥ २७ ॥ तथैव शाल्यसेस्तेषां समनामानि सप्त वै। सप्त मेधातियेः पुचाः प्रुष्ट्रदीपेखरस्य वै॥ २८॥ येषां नामाङ्कितेर्वर्षेः प्लच्चीपस्तु सप्तधा । पूर्वे शाकभवं वर्षे शिशिरन्तु सुखोदयं॥ २८॥ म्रानन्दम् शिवम्बैव क्षेमकम् भ्रवन्तया । म्रुश्रदीपादिभूतेषु शाकदीपान्तिमेषु वै॥ ३०॥ च्चेयः पञ्चसु धर्माश्च वर्सात्रमविभागजः। नित्यः खाभाविकश्चैव ऋहिंसाविधिवर्ज्जितः ॥ ३१ ॥ पञ्चस्वेतेषु वर्षेषु सर्व्वसाधारणः स्मृतः। श्रायीभाय पिता पूर्वे जम्बुद्दीपं ददौ दिज ॥ ३२॥ तस्य पुचा बभूवुर्ष्टि प्रजापतिसमा नव। च्येष्ठो नाभिरिति स्थातस्तस्य किंपुक्षोऽनुजः ॥ ३३॥ इविवेषंस्नृतीयस्तु चतुर्थोऽभूदिखादतः । वश्यस्य पष्नमः पुष्नो हिरग्यःषष्ठ उच्यते ॥ ३४॥ कुरुस्तु सप्तमस्तेषां भद्राश्वश्वाष्टमः सृतः। नवमः केतुमालञ्च तन्नामा वर्षसंस्थितिः ॥ ३५ू॥ यानि किंपुरुषास्थानि वर्ज्जयित्वा हिमाह्मयं। तेषां स्वभावतः सिद्धिः सुखप्राया द्ययत्नतः॥ ३६॥